

DPN 6389

Title : शनिश्चरदशरथ स्तोत्र ŚANISĀCARA DAŚARATHA STOTRA

Run. No. 7080

Cat. No.

Micro. No.

Subject Hymn

Religion : Hindu / Bauddha

Language : Skt. / New. / Nep. / Skt.- New. / Maith.- New. / New.- Nep. /

Size in cms. 24 X 11

Folios 7

Lines (in a page) 6

Compl. / Incompl.

Chapt. / act /

Author / translator

Scribe / donor

Date: NS / SS / VS / KS 1926

Ruler / place

Script : New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus. :

Material : palmleaf / paper / thyasaphu /

Condition : fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon :

ॐ नमः शनिश्चराय ॥ ॥ ॐ निर्माद्याकाश नरो मृकुरित वदनं गण्डरुक्कटराक्षं ॥ शूरं
निर्मास देहं विपुर ननु रुदं रोद्रुक्कालाग्नि मूर्ति ॥ P.T.O.

△ इति स्कन्दपुराणे श्रीदशरथकृतं शांतिश्चर स्तोत्रं समाप्तं ॥ शुद्धं अशुद्धं वा
मम दोष नादेयतेः ॥ ॥ सम्बत् १९२६ सात कार्तिक शुदि ४ रोज १ मा
निषि सिधं शु ॥

सम्बत् १९९३ माघ कृष्ण १३ वृहस्पतिवार. तत्र. जन्मदिने श्रीवाग्पति
राज उपाध्याय. स्वक बोद्धा देया मातवीरया दत्तम् ॥ ॥

८० ॥ अनिश्चरदशरथसोत्रम् ॥
८०

॥श॥

१

ॐ नमः शशिश्चरये ॥ ॐ निर्माद्याकाशवर्णभृकृदितवद
नंगण्डरुकराक्षं ॥ कुरन्तिर्मासदेहं ॥ विप्ररतनूरुहं ॥ रोड
कालानिमूर्ति ॥ कृष्णगारुडशोविं ॥ कृष्णमवलियुतोः ॥
धूपदीपान्वितैतः ॥ नत्वाहंलोत्रमेतगृहगणादिगुणा ॥ शा
निकामायठिष्ठे ॥ प्रतं मेदेवदेवेशिं ॥ सर्वगृहनिवारनं ॥
शतिश्चरस्यशोत्सर्धं ॥ चित्रयामासपार्थिवः ॥ १ ॥ रघूवंशो

॥नी॥

१

वि
तिर्यातो ॥ राजादशरथः पूरा ॥ चक्रवर्त्तिरविज्ञेयः सप्तदीया
धिर्येभवेतः ॥ कर्त्तिकोत्तेशनिंजात्वा ॥ देवसेनातितोहिसः ॥
रोहिणीभेदेयूत्वातु ॥ समीप्यहितिस्संस्पृतं ॥ शंकरोभेद
इयुक्तं ॥ सृगसूरभयंकरं ॥ द्वादशादंतुडुर्भिसं ॥ भविष्यति
सुदारुशं ॥ एतकुत्वाततोवाक्यं रुचिभिः सहपार्थिवः ॥ दे
शाश्च नगर्यामा ॥ भवमिताश्च जन्तुवः ॥ कुर्वन्ति सर्वतोलाका

॥३२॥

॥क्षयमेतत्समागतः॥आकृतुजगदृष्टापोरजातयदादिकं
पुपुषुप्रतनोराजा॥वशिष्टप्रमृष्टान्द्विजान॥वशिष्टउवाच
॥प्रजातांयतिरक्षयःस्मितभिन्नकृतप्रजाःश्रययोगसमा
ध्यातो॥ब्रह्माशक्रादिभिस्तथाः॥तदासत्तित्यमनसा॥सा
हसम्यरमेमहत॥समादायधनूदि॥दिव्यायुधसमन्वि
ते॥रथमारुह्यवगेत॥गतोनक्षत्रमंगडले॥सपादेयो

॥३३॥

जतानां तु॥लक्षसूर्यपरीक्षितं॥रोहिणीयुष्टआस्थापः॥
राजादशरथतथा॥रथेतुकाञ्चरोदिव्यमणीरत्नविभू
षितेः॥हंसवर्साहयेयूक्ते॥महाकेतुसमूहिते॥द्वयमो
नेमाहारत्नःकिरिटिमकुटोज्वलेः॥बभ्राजसतदाकाशे॥
द्वितीयइवभास्करः॥कर्त्तिकाक्षेत्रानिःस्थित्वा॥प्राविशन्ति
लरोहिणी॥आकर्णकृष्टकदण्डं॥संहागस्त्रनियोजितं॥

॥ ३३ ॥

दृष्ट्वा दशयन्त्रायेतस्ते सभुकूटीमूर्खं ॥ संहारात्तनृप्यदृष्ट्वा ॥ स
गमरुतिस्मृतं ॥ हसित्वा तत्र याँकौरिदिवचनमवधीतः ॥
अनिरुद्धाच ॥ पौरुषं तव राजेन्द्रः परं रिपुभयं कर ॥ देवास्तु
मनूय्याश्च सिद्धिविद्याधरास्तथाः ॥ मया वशे किता सर्वः भस्म
चाशुव्रजं त्रिते ॥ तुष्टो हं तव राजेन्द्र तयसा पौरुषेन च ॥ तं
ब्रूहि च दास्यामि मनसा यदभीक्षितं ॥ रथारथ उवाच ॥ रो

॥ नी ३ ॥

हिति भेदयित्वा तु न गन्तव्यं त्वया शते ॥ शरितः सागरायावत्
याजावच्चक्राकं मेदिनी ॥ तावदिष्टं मया शौरेः नास्य मिच्छामि
ते वरं ॥ एवमस्तु शनिः प्रीतो वरदुत्वा तु साश्रुतं ॥ संप्राप्य तद्व
रं राजा कृतकृत्या ब्रह्मवत्तदा ॥ द्वादशावन्तु दुर्भिक्षे न कपि भ
विष्यति ॥ किर्तिरेवामदियातु त्रैलोके भविष्यती ॥ एवं वेत्तु
संप्राप्य हृष्टलोमा सपार्थिव ॥ रथो परिधत्तु द्वित्वा भूत्वा चैव

॥ ३४ ॥

कृतोच्चः ॥ ध्यात्वा सरस्वतिदेवीं गतनाथं विनायकं ॥ राजादश
रथस्रोत्रं शौरिदमया करो ॥ भुक्तिविय ॥ ॐ नमः कृष्णाय नीला
यः शिखिकण्ठतिभाय च ॥ नमो नीरमयूरवाय नीमो सत्वनि
भेय च ॥ नमो नीमो सदेहाय दिर्घश्मश्रुजटाय च ॥ नमो वि
शारनेत्राय शुक्लोदरभयाय च ॥ नमो पूरुषगात्रायः सुल
लोमभृते नमः ॥ नमो नित्यं शुधात्माय अभूकायै नमो नमः ॥

॥ ३४ ॥

नमो तिर्घाय शुक्लाय कालदृष्ट नमो नमः ॥ नमो मेघदराय
यः दुर्निरिष्याय ते नमः ॥ नमो घोराय रोदायः भिषताय करा
लिते ॥ नमो मे सर्वसूक्ष्णाय बलिमूय नमो सुते ॥ सूर्यपूत्रा
य नमो सुभास्करो भयदाय ते ॥ अधोदृष्टे नमो सुः सप्त
तकत नमो नमः ॥ नमो कालाग्निरूपायः कृतात्माय नमो नमः ॥
नमो मन्दगते सुभ्यः निखिशाय नमो नमः ॥ शनिश्चर नम

॥श५॥

सुभ्यः सर्वभक्षाय नमः ॥ नमो संहाररूपाय भस्मो गाय
नमस्तुते ॥ तपसा दग्धदेहाय तिसंयोगरताय च ॥ ज्ञान
चक्षु नमस्ते सुकास्यपात्मजस्तनवे ॥ तुष्टा ददासी रज्जे तु ॥
रुष्टः संहारमेक्षणा ॥ देवा सूरमनूय्याश्च रुष्टयः सप्ततारु
काः ॥ राज्ञे मुष्ट्या पतन्निह तव दृष्ट्या वलोकित ॥ देशाश्च नग
रे ग्रामाः क्षीयाश्चैव ऽस्मांस्तथा ॥ त्वया वलोकिताः सर्वे नाम

॥ती५॥

जानि मम ततः ॥ प्रदकूरु मे शौरे वरा यौहं वस्तितं ॥ एव
स्तुतस्ततः शौरि ग्रहराजो महाबलं ॥ अत्र वीक्ष्य शक्तिर्वाक्यं
प्रीतः पार्थिव स तमः ॥ तुष्टो हेतवरा जेडु स्तोत्रनातेन सर्व
त ॥ वरं ब्रूहि च दास्यामि ययठे चुरघुतन्दनं ॥ श्रीदशरथो
उवाच ॥ अथ प्रभृति ते शौरि पीडाकार्या न कस्यचित् ॥ २
देवा सूरमनूय्याणां यमुपंक्षि मरिरीणां ॥ शनिश्चरो उवा

॥ शर्द ॥

चः ॥ ग्रहायंतु या हा जयो ग्रह पीडा करा समाताः ॥ अथ यो
यं वरं भुभ्यं यूक्ता हतु ददा मितेः ॥ त्वया प्रोक्ता मिदं स्तोत्रं
यपठिष्यन्निमानवः ॥ एक कालं द्विकालं वा पीडा मृच्छा
मितस्य तु ॥ देवा मूर्त्त मनुष्यादि सिद्धि विद्या धरो रगाः ॥
मृत्यु धाते हिता वापि जन्म पीडा कृते तथा यः ॥ पूनः प्र
धेया यूक्तं सूचि स्थाने समाहितः ॥ समिपदेः समत्य च ॥

॥ श्री ॥

प्रतिमां लोहजा ममः ॥ मदि नेतु विशेषेण स्तोत्रे तानेन पूजय ॥
पूजयित्वा जय स्तोत्र भूत्वा चैव कृतां ज्वलि ॥ तस्य पीदा न चैवा हं
करिष्यामि कदाचन ॥ गोचरे जन्म लगेत वा दशा स विदशा सूचः
॥ तस्मा मिस तंतं तस्य पिदा चा मग्रहस्य च ॥ अनेनैव प्र कारे
न पिदा मुक्त जगद्भवे ॥ वर दीयेतु संप्राप्य राजा दश रथ सदा
सम कृता र्थं मात्मानं न मरुत्त शनि श्वरं ॥ शनि ता चात्म नृज

॥ ३७ ॥

तं स्वस्मान्न चागमत्तदाः ॥ स्वस्मान्न सततो गत्वा प्राप्नोति भव
तदाः ॥ यः इदं प्रातरुत्थाय वरं स्तोत्रमिदं यच्छेत् ॥ पूजयि
त्वा शान्तिश्चापि न स्पृशति भास्करः ॥ सर्वाभीष्टप्रदानि स
ंभविष्यन्ति तस्मै सयै ॥ इति स्कंदपुराणे श्रीदशरथकृतं
शान्तिश्चरं स्तोत्रं समाप्तं शुद्धं अमुद्धं वाममदो यनदियते ॥
सम्बत् १२२६ सालकार्तिकशुद्धि ४ रोज १ मालिषिसिधं शु

॥ नी ३ ॥

सम्बत् १२२६ सालकार्तिकशुद्धि ४ रोज १ मालिषिसिधं शु
द्विष्यामानवीरया दत्तम् ॥ ॥